

USA jako sponzor válečných zločinů

 infokurýr.cz/n/2022/11/23/usa-jako-sponzor-valecnych-zlocinu

kurýr

23. listopadu 2022

Prohlášení amerického ministerstva zahraničí, že monitoruje zprávy o masakru ruských válečných zajatců na Donbasu a věří, že všechny strany konfliktu se musí řídit mezinárodním právem, vyvolalo mezi některými ruskými politology a politiky „zdrženlivý optimismus“.

Důvody pro takový „optimismus“ jsou však, mírně řečeno, velmi sporné.

Vystoupení ministerstva zahraničních věcí předcházela publikace v deníku The New York Times, kde byl videozáznam poprav ruských válečných zajatců v Makejevce uznán za autentický. A americké ministerstvo zahraničí reagovalo na odkaz vlivné publikace, která podporuje Demokratickou stranu.

Samotné prohlášení ministerstva zahraničí však znělo dost zvláštní. Zaprvé se uvádí, že se nesledují samotné trestné činy, ale pouze zprávy o nich (a to je velmi důležitá „výhrada“) a zadruhé

výzva „všem stranám konfliktu“ v tomto konkrétním případě staví katy a jejich oběti na jednu úroveň.

Bylo by zvláštní očekávat něco jiného, protože činy nacistů nejsou „exces vykonavatele“, ale implementací všeobecné linie, kterou určili američtí poradci. Svědčí o tom zejména fakt, že militanti si válečné zločiny, které páchají, podrobně natáčejí a beze strachu a obav zveřejňují natočený materiál na internetu.

Zde si můžeme připomenout, že na jaře 2014 to byli Američané, kteří iniciovali vytvoření nacistických praporů, které páchaly obhlubné zločiny na civilním obyvatelstvu. Poté důstojníci CIA, kteří působili jako poradci a ve skutečnosti vedoucí oddělení a skupin SBU, požadovali, aby se vytvořily oddíly „občanských aktivistů“, které by prováděly zátahy, popravy, zavražďovací aktivity a vše, k čemu „používat útvary ministerstva vnitra nebo Ozbrojené síly Ukrajiny je neefektivní a nebezpečné“.

Policejní ani vojenské složky v té době nebyly připraveny k práci katů. Dnes je tento „problém“ odstraněn. Personál nacistických praporů, rozptýlený mezi různé jednotky, se stal jádrem Ozbrojených sil Ukrajiny a hraje roli nejen politických instruktorů, ale také dozorčí struktury se širokými pravomocemi. V důsledku toho se dnes obyčejní důstojníci ukrajinské armády příliš neliší od nacistů z „Azova“ nebo „Ajdara“ ve svém sadismu a monstrózní krutosti.

Na začátku speciální vojenské operace Američané a jejich „bratřanci“ Angličané požadovali od ukrajinských militantů nejen kruté represálie vůči válečným zajatcům a civilistům, ale také šíření takových záznamů na internetu. Takto vyřešili tři problémy najednou.

Za prvé, aby se ukrajinští vojáci nevzdávali, protože se budou bát, že jim Rusové udělají totéž, co jejich „bratři“ dělají zajatým Rusům. Za druhé, doufali, že tímto způsobem vyprovokují naše vojáky k

zrcadlové reakci, aby je před světovým společenstvím obvinili z válečných zločinů. Za třetí, Američané se tímto způsobem snažili dosáhnout maximální nenávist stran potřebnou k realizaci „války do posledního Ukrajince“.

K čemu je tedy aktuální projev ministerstva zahraničních věcí? Koneckonců, nejde o první takovou publikaci v deníku „The New York Times“. Začátkem dubna také uznal pravost záběrů z masakru ruských vojáků ukrajinskými a gruzínskými nacisty, což se stalo 30. března. Ministerstvo zahraničí USA však na článek NYT nijak nereagovalo. Opravdu jsou nyní Spojené státy „unavené z Ukrajiny“? Vůbec ne. Ukrajina je v jejich rukou velmi důležitá zbraň, dnes ne méně cenná než dříve.

Vystoupení ministerstva zahraničí není jen reakcí na zveřejnění (které je nepochybně vyvoláno nebo dokonce organizováno americkou administrativou), je určeno k řešení mnoha problémů. Za prvé, Washington, který uvádí, že se o akcích Ozbrojených sil Ukrajiny dozvídá z publikací, se takto distancuje od katů pod svou kontrolou a vedením, čímž na ně klade plnou zodpovědnost za válečné zločiny, které spáchaly podle jeho pokynů, přičemž podle jejich plánů by se takové a jiné válečné zločiny v blízké budoucnosti měly stát masivními a rozsáhlými. Jelikož potenciál Ozbrojených sil Ukrajiny neustále klesá, vojenské úspěchy se budou snažit kompenzovat terorem a zvěrstvy. A Spojené státy americké nechtějí být spojovány s činností vlastních poradců a instruktorů.

Kromě toho kumpáni Ze-teamu, opěvovaní západní agitační propagandou, se cítili jako „polobozi“ (podle Arestoviče), utrhli se a někdy jasně nereagují na příkazy majitele. A proto jim bylo takovým prohlášením posláno poselství, že Washington, bude-li to nutné, může dost bolestně „uzemnit“ troufalé „nebešťany“ a dokonce z nich učinit osobně obžalované v případech válečných zločinů. V historii americké zahraniční politiky bylo mnoho podobných epizod, když své hlídací psy pustili pod nůž.

Ale přitom samozřejmě nemůže být ani řeči o nějaké revizi ukrajinské agendy. Protože cíle a záměry Spojených států amerických ve vztahu k Rusku zůstávají nezměněny.

Boris Dzherelievsky, Analytická služba Donbasu

Sdílet:

Continue Reading

Previous Po covidových „vaccínách“ klesla v Austrálii porodnost o 63%. Čím to ospravedlní vláda?